

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 71Ek/2585/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121426183
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tibor Kováč LL.M.
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2022:6121426183.6

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: 1/ U. W., nar. XX.XX..XXXX, trvalý pobyt T. XX, XXX R. T.; 2/ Y. W., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt T. XX, XXX XX T., obaja právne zast.: JUDr. Ján Slovinský, advokát so sídlom Štefánikovo námestie 13, 052 01 Spišská Nová Ves, IČO: 50 525 158 proti povinnému: F. W., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt T. XX, XXX XX T., zastúpenému: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, o vymożenie nepeñažného nároku, vedenej súdnym exekútorom: JUDr. Juraj Sabol, so sídlom exekútorského úradu Hutnícka 1, 040 01 Košice, IČO: 35 553 359, pod sp. zn. XXXEX XXX/XX, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takt

rozhodol:

I. Súd exekúciu v celom rozsahu podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku **z a s t a v u j e.**

II. Súd p r i z n á v a povinnému voči oprávnenému 1/ a oprávnenému 2/ nárok na náhradu trov exekúcie vo výške 135,29 eur v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

III. Oprávnený 1/ a oprávnený 2/ s ú p o v i n n í nahradit' súdnemu exekútorovi trovy súdneho exekútora vo výške 72 eur v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

1. Oprávnený 1/ a oprávnený 2/ (ďalej aj ako „oprávnení“) sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 20.07.2021 domáhali od povinného vymożenia nepeñažného nároku na základe exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 22.09.2016, sp. zn. 4C/171/2008, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňa 31.08.2018.

X. Exekučný súd na základe poverenia na vykonanie exekúcie č. XXXXXXXXXXXX zo dňa XX.XX.XXXX, ECLI: ECLI:SK:OSBB:XXXX:XXXXXXXXXX.X poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora JUDr. Juraj Sabol, so sídlom exekútorského úradu Hutnícka X, XXX XX Košice, ktorý ju vedie pod sp. zn. XXXEX XXX/XX.

3. Uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 71Ek/2585/2021 zo dňa 17.02.2022, súd konajúc vyšším súdnym úradníkom, zamietol návrh osoby povinnej na zastavenie exekúcie, keď dospel k záveru, že povinným vznesená námietka vo vzťahu k výkonu exekúcie (vypratáním) bola vyhodnotená ako nedôvodná. Proti tomuto uzneseniu podal povinný sťažnosť, o ktorej súd rozhodol tak, že tu nie je daný dôvod pre zastavenie exekúcie, keď exekučné konanie je vedené na podklade vykonateľného rozhodnutia všeobecného súdu. Jednotlivé uznesenia nadobudli právoplatnosť dňa 11.07.2022.

4. Dňa 31.08.2022 bol exekučnému súdu doručený v poradí druhý návrh povinného na zastavenie exekúcie, v ktorom povinný uviedol, že cit: „Najvyšší súd Slovenskej republiky v dovolacom konaní so sp. zn. 6Cdo/91/2019 vydal dňa 30.06.2022 uznesenie, ktorým rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 27.06.2018 so sp. zn. 11Co/44/2017 zrušil pre jeho nezákonnosť. Zrušeným rozsudkom Krajského súdu v Košiciach bolo rozhodnuté o odvolaní povinného proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo

dňa 22.09.2016 so sp. zn. 4C/171/2008. Z vyššie uvedeného vyplýva, že exekučný titul bol zrušený a nie je právoplatný ani vykonateľný nakoľko Krajský súd v Košiciach je ako odvolací súd povinný opätovne rozhodnúť o odvolaní povinného v konaní so sp. zn. 4C/171/2008. V predmetnom exekučnom konaní teda absentuje vykonateľné rozhodnutie, ktoré by povinného zaväzovalo k nejakej povinnosti.“. Povinný si zároveň v konaní uplatnil nárok na náhradu trov konania v celkovej výške 396,98 eur s DPH, ktoré pozostávajú zo šesť úkonov právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia dňa 13.08.2021, návrh na zastavenie exekúcie zo dňa 20.08.2021, porada s klientom dňa 07.03.2022, sťažnosť zo dňa 14.03.2022, porada s klientom dňa 05.08.2022, návrh na zastavenie exekúcie zo dňa 15.08.2022, z toho 2x úkon vo výške 50,17 eur a 4x úkon vo výške 53,68 eur), 2x režijného paušálu za rok 2021, 4x režijného paušálu za rok 2022 a príslušnej dane z pridanej hodnoty.

5. Oprávnení k návrhu povinného na zastavenie exekúcie uviedli, že so zastavením exekúcie nesúhlasia, pretože cit: „Podkladom na začatie exekúcie je rozhodnutie súdu č. 4C/171/2008 zo dňa 22.09.2016, ktorý vydal Okresný súd Spišská Nová Ves, pričom majú za to, že v konaní na Krajskom súde v Košiciach, sp.z. 11Co/44/2017 je možné dosiahnuť obdobný výsledok s rovnakými právnymi účinkami.“. Vzhľadom na uvedené, oprávnení trvajú na pokračovaní vo výkone exekúcie.

6. Poverený súdny exekútor si pre prípad zastavenia exekúcie súdom uplatnil nárok na náhradu trov exekúcie v celkovej výške 72 eur, ktoré pozostávajú z paušálnej odmeny vo výške 60 eur a 20% DPH vo výške 12 eur.

7. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1996 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej v texte len ako „Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak:

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho rozhodnutie neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť,
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

8. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

9. Podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, v neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa odseku 2. V poradí ďalších návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietať len skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie. Obmedzenia podľa prvej a druhej vety sa neuplatnia, ak ide o také skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť.

10. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhne zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

11. Podľa § 61l ods. 3 Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

12. Exekučný súd po preskúmaní návrhu povinného na zastavenie exekúcie, vyjadrenia oprávnených a jednotlivých skutkových okolností posudzovanej veci uvádza, že v konaní je nepochybne daný dôvod, pre ktorý je nutné exekúciu v celom rozsahu zastaviť. Uvedené stanovisko exekučného súdu sa opiera o skutočnosť, že uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/91/2019 zo dňa 30.06.2022, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 14.07.2022, došlo k zrušeniu rozsudku Krajského súdu

v Košiciach sp. zn. 11Co/44/2017 zo dňa 27.06.2018. Z tohto dôvodu má preto súd za preukázané, že v konaní odpadol bazálny predpoklad pre výkon exekúcie, ktorým je spôsobilý exekučný titul, keď zrušením rozhodnutia súdu II. inštancie nastal procesný stav, kedy rozhodnutie na podklade ktorého je vedené predmetné exekučné konanie stratilo základnú zložku nevyhnutnú pre výkon exekúcie, ktorou je jeho vykonateľnosť, a preto je daný dôvod pre zastavenie exekúcie súdom.

13. Vzhľadom na vyššie uvedené, je nepochybné, že ďalšie vedené exekúcie nie je možné, nakoľko v priebehu exekučného konania mal súd za preukázané že rozhodnutie na podklade ktorého je vedené predmetné konanie nie je vykonateľné, a preto exekúciu v plnom rozsahu v zmysle ustanovenia § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku zastavil. (výrok I. tohto rozhodnutia)

14. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

15. Podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. 18. Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku, trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

16. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

17. Podľa § 199e vety prvej Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene.

18. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), základná sadzba tarifnej odmene za jeden úkon právnej služby je jedna trinástina výpočtového základu, ak nie je možné vyjadriť hodnotu veci alebo práva v peniazoch, alebo ju možno zistiť len s nepomernými ťažkosťami.

19. Podľa § 13a ods. 2 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“), odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmene patrí za každý z týchto úkonov právnej služby: a. návrh na predbežné opatrenie, ak k nemu dôjde po začatí konania, návrh na zabezpečenie dôkazu alebo dedičstva, b. odvolanie proti rozhodnutiu, ak nejde o rozhodnutie vo veci samej, a vyjadrenie k takému odvolaniu, c. ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu, d. ďalšia porada alebo rokovanie s klientom, kratšia ako jedna hodina, e. ďalšia porada alebo rokovanie s protistranou, kratšia ako jedna hodina, f. návrh na opravu odôvodnenia rozhodnutia, na odstránenie následkov zmeškania lehoty a na zmenu rozhodnutia o plnení v splátkach.

20. Oprávnenému môže byť uložená povinnosť znášať trovy exekúcie ktoré vznikli povinnému v prípade, ak oprávnený iniciuje exekúciu v dôvere v rozhodnutie, ktoré vykazuje znaky právoplatného a vykonateľného exekučného titulu (rozsudok súdu opatrený doložkou právoplatnosti), ale exekúcia musela byť zastavená po tom, ako sa preukázalo, že rozhodnutie nespĺňalo podmienky vykonateľného exekučného titulu. Rozhodnutie súdu, ktorým bola oprávnenému uložená povinnosť nahradiť trovy exekúcie povinnému, ale musí byť odôvodnené ústavne konformným spôsobom /m. m. I. ÚS 411/2012, IV. ÚS 138/2011, IV. ÚS 79/2011).

21. V intenciách rozhodovania o trovách oprávnených a povinného, bral súd do úvahy predovšetkým skutočnosť, že v zmysle ustanovenia § 199c ods. 1 Exekučného poriadku je oprávnený práve tým subjektom, ktorého zákonodarca určil ako platiteľa trov pre prípady, ak exekúcia bola zastavená z iného dôvodu, než vymožením či splnením vymáhaného nároku a zároveň, ak v konaní jestvuje dôvod zastavenia exekúcie, ktorý je možné pričítať oprávneným. Je síce pravdou, že oprávnení pristúpili k iniciovaniu exekučného konania na podklade právoplatného a vykonateľného rozhodnutia všeobecného

súdu SR, t. j. v období, kedy nejestvovali žiadne procesné prekážky, ktoré by bránili oprávneným podať návrh na vykonanie exekúcie, avšak v danom bode je nevyhnutné zdôrazniť a poukázať na procesnú rizikovosť, ktorá vždy jestvuje na strane oprávnených. Stratou spôsobilého exekučného titulu možno vysloviť právny záver, výsledkom ktorého je v súčasnosti konštatovanie, že oprávnení v priebehu celého exekučného konania zodpovedajú za validitu exekučného titulu, teda za to, že exekučný titul v priebehu výkonu exekúcie si zachová svoj prvok spôsobilosti pre jeho výkon. Vo svetle týchto skutočností preto rozhodol súd o zaviazaní oprávnených na náhradu trov konania v konaní úspešnému povinnému, keď v priebehu exekúcie preukázateľne a nepochybne odpadol základný predpoklad vedenia exekúcie, ktorým je vykonateľný exekučný titul. Súd sa však po preskúmaní povinným predloženého rozpisu jednotlivých úkonov nestotožnil s rozsahom tých trov, ktoré možno zaradiť do dôvodne uplatneného rámca trov konania, ktoré sa týkajú podaného návrhu na zastavenie exekúcie. Úvodom je predovšetkým potrebné uviesť, že v zmysle ustanovenia § 13a ods. 2 písm. c) Vyhlášky č. 655/2004 Z. z., vzniká nárok na odmenu vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny za každý z týchto úkonov právnej služby: i) prevzatie a prípravu zastúpenia, ii) návrh na začatie konania, iii) vyjadrenie k takému návrhu, iv) zastupovanie na pojednávaní, v) odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu. Z predloženého vyúčtovania trov právneho zastúpenia u povinného, je možné s ohľadom na predmetné ustanovenie ustáliť záver, že povinnému možno priznať odmenu len za nasledovné úkony - prevzatie a príprava zastúpenia, podanie opätovného návrhu na zastavenie exekúcie. Vo zvyšnej časti úkonov vníma súd povinným uplatnený nárok na náhradu trov ako nedôvodný, nemajúc oporu v uvedenej Vyhláške. Osobitne súd poznamenáva, že úkony týkajúce sa podania v poradí prvého návrhu na zastavenie exekúcie, sťažnosti voči uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 71Ek/2585/2021 zo dňa 17.02.2022, nemožno vnímať ako dôvodne uplatnené, keď súd o ich nedôvodnosti už rozhodol. Ďalej je potrebné uviesť, že s ohľadom na vyššie citované ustanovenie nie je možné priznať povinnému nárok na náhradu trov konania v súvislosti s úkonmi označenými ako „porada s klientom“. Vo vzťahu ku konkrétnej výške povinným uplatneného nároku na náhradu trov konania, súd uvádza, že povinný pri výpočte výšky trov konania za tie úkony, ktoré predstavujú nesporný súvis s podaným návrhom, postupoval správne, keď základnou sadzbou tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je 1/13 z výpočtového základu (vzhľadom na nepeňažnú povahu vymáhaného plnenia), t. j. zo sumy $1\ 163 / 13 = 89,47$ eur. Nakoľko ustanovenie § 13a ods. 2 vyhlášky určuje, že za výkon jedného úkonu právnej služby prináleží v konaní úspešnému povinnému odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny, t. j. vo výške $89,47 / 2 = 44,74$ eur, súd priznal povinnému nárok na náhradu trov za dva úkony právnej služby vo výške $2 \times 44,74$ eur. Vo svetle týchto skutočností preto súd priznal povinnému voči oprávneným nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v celkovej výške 135,29 eur, ktoré pozostávajú z: $2 \times$ úkon právnej služby vo výške $2 \times 44,74$ eur, $2 \times$ režijný paušál za rok 2022 vo výške $2 \times 11,63$ eur a 20% DPH vo výške 22,55 eur. (výrok II. tohto rozhodnutia)

22. Podľa § 198 ods. 2 Exekučného poriadku, ak došlo k zastaveniu exekúcie, patrí exekútorovi náhrada výdavkov, ktorú znáša účastník konania povinný platiť trovy exekútora podľa tohto zákona. Ak exekútor pred zastavením exekúcie sčasti vymohol alebo prijal plnenie na uspokojenie vymáhaného nároku, patria mu aj trovy, ktoré si ponechal v súlade s § 60, a to v rozsahu, v akom prevyšujú náhradu výdavkov podľa prvej vety.

23. Podľa § 21 ods. 1 Vyhlášky č. 68/2017 Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky z 27. Marca 2017, ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len Vyhláška č. 68/2017), exekútorovi patrí popri odmene za výkon exekučnej činnosti aj náhrada paušálnych výdavkov a náhrada nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania.

24. Podľa § 21 ods. 2 prvá veta Vyhlášky č. 68/2017, náhrada paušálnych výdavkov patrí exekútorovi pri zastavení exekúcie alebo jej ukončení iným spôsobom ako zastavením exekúcie. 26. Podľa § 22 ods. 1 Vyhlášky č. 68/2017, exekútorovi patrí náhrada paušálnych výdavkov vo výške 60 eur.

25. Podľa § 22 ods. 2 Vyhlášky č. 68/2017, ak sa vymáhaný nárok splní do uplynutia lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie, ktorý má podľa zákona odkladný účinok, alebo do uplynutia tejto lehoty nastane iný dôvod na ukončenie exekúcie, patrí exekútorovi náhrada paušálnych výdavkov podľa odseku 1 v rozsahu 50 %.

26. Na zdôraznenie správnosti výroku o zaviazaní oprávnených nahradiť súdnemu exekútorovi náhradu výdavkov exekúcie súd uvádza, že zároveň spolu s podaním návrhu na vykonanie exekúcie prechádza na oprávnených aj riziko, že budú zaviazaní znášať trovy súdneho exekútora v prípade, ak dôjde k ukončeniu exekúcie z iných dôvodov, ako vymožením uloženej povinnosti. Z ustanovenia § 197 Exekučného poriadku totiž bez akýchkoľvek pochybností vyplýva, že súdnemu exekútorovi patrí minimálne náhrada paušálnych výdavkov, ktorá je určená vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky vo výške 60 eur (znížená v zmysle citovaného § 22 ods. 2 Vyhlášky č. 68/2017 o 50 %), ktorá sa zvyšuje o daň z pridanej hodnoty v prípade, ak je súdny exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty za každú exekučnú vec, ktorá mu je pridelená. Všeobecne možno uviesť, že oprávneným je možné dôvod zastavenia pričítať vždy, nakoľko pokiaľ by návrh na vykonanie exekúcie podaný nebol, žiadne náklady by súdnemu exekútorovi s vedením exekúcie nevznikli. Aj keď ide v danom prípade o výkon práva (podať návrh na vykonanie exekúcie), nejde o výkon práva bezodplatný. S podaním návrhu na vykonanie exekúcie (ako výkonom práva) sú vždy spojené náklady (napr. povinnosť zaplatiť súdny poplatok, uhradiť preddavok advokátovi a podobne), ktoré platí ten, kto návrh podáva s očakávaním, že ich bude mať nahradené povinným. Rovnako tak v prípade udelenia poverenia na vykonanie exekúcie súdom vznikajú náklady súdnemu exekútorovi, ktorý by ich mal mať nahradené. Súdny exekútor nie je bez ďalšieho oprávnený poverenie udelené súdom na základe návrhu oprávneného odmietnuť, či vrátiť, ale exekúciu je povinný začať vykonávať, s čím mu bez pochybností vznikajú náklady, ktoré by mu neboli vznikli, keby oprávnení návrh na vykonanie exekúcie nepodali.

27. O náhrade trov exekúcie povereného súdneho exekútora rozhodol súd podľa § 199c ods. 1 Exekučného poriadku tak, že na náhradu paušálnych výdavkov súdneho exekútora v súvislosti s vedením exekúcie voči povinnému zaviazal oprávnených. Súd prihliadol predovšetkým na základnú zásadu, vyjadrenú v ustanovení § 197 Exekučného poriadku, ktorou je, že súdnemu exekútorovi patrí náhrada paušálnych výdavkov v spojení s ustanovením § 22 ods. 1 Vyhlášky 68/2017 Z. z.. Exekúcia proti povinnému bola ukončená zastavením súdom z dôvodu, že v priebehu exekúcie došlo k strate vykonateľnosti exekučného titulu na základe uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/91/2019 zo dňa 30.06.2022, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 14.07.2022, a teda k uvedenej skutočnosti došlo v čase, kedy už neplynula lehota v zmysle ustanovenia § 22 ods. 2 Vyhlášky, ktorá by odôvodňovala priznanie trov v polovičnej výške. Keby návrh nebol podaný, súdnemu exekútorovi by nárok na náhradu paušálnych výdavkov nevznikol. Z uvedených dôvodov zaviazal súd oprávnených podľa § 199c ods. 1 Exekučného poriadku na náhradu paušálnych výdavkov, ktoré patria súdnemu exekútorovi vo výške 60 eur podľa ustanovenia § 22 vyhlášky č. 68/2017 Z. z. a na náhradu dane z pridanej hodnoty vo výške 12 eur (základ dane 60 eur) podľa § 197 ods. 2 Exekučného poriadku. (výrok III. tohto rozhodnutia)

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.

Ak ten, komu bola vykonateľným rozhodnutím uložená povinnosť, dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnená osoba podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.